

Z historie českého stolního tenisu – 28. Díl

Vyrovnaná mužská špička

V létě 1994 si na juniorském mistrovství Evropy v Paříži připsala do své bohaté sbírky první velké medaile Renáta Štrbíková. Vybojovala dvě zlaté, se Slovenkou Evou Ódorovou ve čtyřhře a pak s Davidem Markem ve smíšené čtyřhře.

Mužská reprezentace zahájila sezonu 1994/1995 ve francouzském Nimes, kde se hrál Světový pohár družstev. Kvarteto Korbel, Krmaschek, Výborný a Plachý postoupilo ze skupiny do čtvrtfinále. Porazilo Itálii, Brazílii, pak prohrálo s Německem a mezi osmi nejlepšími následně i s Francií.

Družstvo rovněž skvěle rozehrало sezonu v Evropské lize a bylo jen krůček od postupu do superdivize. Češi vyhráli v Itálii, porazili doma Turecko a další úspěch zaznamenali v Izraeli. V semifinále dvakrát zdolali Nizozemsko a o postup si to rozdali s Maďarskem. Ve Frýdku-Místku ovšem prohráli 1:4, v odvetě stejným poměrem zvítězili a o postupujícím rozhodl lepší poměr setů. Maďaři vyhráli a postoupili o jeden jediný set.

Před branami superdivize skončily i české ženy. Ve Vlašimi sehrály turnaj, na němž postupně porazily Dánsko, Slovensko a Chorvatsko. Postoupily do semifinále, ve kterém vyřadily Francii. Ve finále je čekala Itálie, a přestože se do týmu vrátila zkušená Alena Suchánková, prohrály dvakrát 1:4.

Na domácím mistrovství republiky se zejména v soutěži mužů ukázalo, jak vyrovnaná je domácí špička. Domácí jednička Petr Korbel si musel na první český titul ještě počkat. Prohrál ve čtvrtfinále s Josefem Braunem. Obhájce titulu Richard Výborný nestačil v semifinále na Ludka Laboutku, turnajová dvojka Roland Krmaschek vypadl hned v prvním kole s Miroslavem Cecavou. Z titulu se nakonec hodně nečekaně radoval Radek Mrkvička a zajistil si místo v nominaci na světový šampionát v Číně. Titul ve dvouhře žen obhájila Jana Dobešová.

Mistrovství světa pořádala v květnu 1995 stolnětenisová velmoc Čína a domácí reprezentace turnaj absolutně ovládla. Česká výprava žádný velký úspěch nezaznamenala. Družstvo mužů skončilo na 11. místě, ale uhájilo účast v elitní divizi. Ženy si oproti minulému mistrovství ještě pohoršily a skončily až 29., což byl historicky nejhorší výsledek na světových šampionátech. V jednotlivcích stojí za zmínku účast dvojice Korbel – Dobešová v osmifinále mixu a také postup Petra Korbela do 3. kola singlu.

Ačkoliv jsme v Tianjinu nedosáhli výraznějšího sportovního úspěchu, byli zástupci ČAST přesto poctěni. Do Síně slávy ITTF byli po Váňovi, Kettnerové a Votrubcové (během MS v Göteborgu 1993) uvedeni také Ivan Andreadis a Ladislav Štípek. Oba bohužel až posmrtně. Totéž platilo i o Slovákovi Františku Tokárovi. Členy Síně slávy ITTF se mohou stát hráči a hráčky, kteří získali nejméně pět titulů mistrů světa, olympijských či paralympijských vítězů. Aktuálně čítá celkem 66 jmen, z nichž pět patří nejvýznamnějším funkcionářům historie.

Číňan v české extralize

Termín národních šampionátů jednotlivců byl podle rozhodnutí ETTU od roku 1996 jednotný a začal se pořádat vždy na začátku března. V Chrudimi se konečně dočkal Petr Korbel svého prvního českého titulu. Nenašel přemožitele v singlu a další dvě zlaté medaile přidal ve čtyřhře s Josefem Braunem a v mixu s Renátou Štrbíkovou. V ženské dvouhře se při neúčasti Jany Dobešové radovala z premiérového titulu Hana Plachá. I ona pak přidala další zlato ve čtyřhře s Alenou Vachovcovou.

Evropský šampionát se v roce 1996 konal v Bratislavě a česká reprezentace se ani na něm nedočkala medaile. Blízko k ní mělo družstvo mužů ve složení Korbel, Bindač, Plachý a Výborný. Ve skupině Češi porazili Anglii, Itálii a Maďarsko, prohráli naopak se silnými Švédy a pak po vyrovnaném duelu 3:4 s Polskem. Právě tato porážka je odsunula do bojů o 5. – 8. místo. Skončili nakonec sedmí. Družstvo žen ve skupině třikrát prohrálo a rovněž bojovalo maximálně o 5. místo. Další dvě prohry ovšem znamenaly, že nakonec skončily osmé.

V jednotlivcích se nejdál dostala dvojice Pěluchová – Plachá. Přes ruské obránářky Palinovou a Timinovou se probojovala ve čtyřhře do čtvrtfinále, v boji o medaili však podlehla Rumunkám Badescuové a Ciosuové.

Hned po bratislavském šampionátu se rozhodovalo už potřetí o titulech mistrů České republiky družstev. Ostravská Nová huť do bojů o zlato vyrukovala s nevídanou posilou. Do play off angažovala Číňana Qin Zhijiana, který v dlouhodobé části vůbec nenastoupil. Nebylo to asi úplně fair play, nicméně tehdejší pravidla to povolovala. Qin Zhijian, který se později v roce 2001 stal dokonce mistrem světa v mixu, splnil roli lídra na jedničku. Neprohrál ani jednu dvouhru a pomohl svým uměním i ve čtyřhře. Společně s kvartetem Marek Klásek, Karel Karásek, Radek Košťál a Marek Čihák dotáhl snažení ostravského klubu až k titulu. Mistryněmi republiky v družstvech žen se staly podruhé za sebou hráčky Essoxu Brno.

Korbelova Atlanta

První velkou mezinárodní akci uspořádala Česká asociace stolního tenisu v létě 1996. Ve Frýdku-Místku se konalo 39. juniorské mistrovství Evropy. Po organizační stránce prakticky bezchybné, ovšem po stránce sportovní propadák. Jediná bronzová medaile Renáty Štrbíkovej ve čtyřhře s Evou Ódorovou patří mezi nejhorší výsledky v české historii.

Co však byla v létě 1996 naprosto senzační zpráva, byly výkony Petra Korbela na olympijských hrách v Atlantě. Rodák z Havířova zopakoval výsledek Marie Hrachové z her v Soulu a obsadil ve dvouhře čtvrté místo. Žel, podobně jako Hrachová, odjel z olympiády i on bez medaile.

Skvěle rozehrál svoji skupinu, když porazil mistra světa Francouze Phillipe Gatiena 2:0, poradil si i s Chilanem Augusto Moralesem 2:0 a Severokorejcem Choi Kyong Sobem 2:1. V play off pak vyřadil v 1. kole Brazilce Hugo Hoyamu 3:2, ve čtvrtfinále Belgičana Jean-Michel Saiva 3:2 a prohrál až v semifinále s Číňanem Wang Taem 0:3. V boji o 3. místo byl nad jeho síly Němec Jörg Roskopf, s nímž prohrál 1:3. *„V Bratislavě na mistrovství Evropy jsem si poranil rameno. Vůbec jsem netušil, v jaké formě do Atlanty pojedu a už vůbec jsem si nedělal ambice na postup mezi čtyři nejlepší hráče turnaje. Byl to pro mne úspěch jako hrom,“* vrací se zpět k vystoupení na své druhé olympiádě. Připomněl, že jeho cesta mohla přitom skončit už v základní skupině. *„S Korejcem Choi Kyong Sobem jsem prohrával 0:1 na sety a 10:15 ve druhém. Vůbec jsem mu neviděl na servis a měl jsem celý zápas problém s příjmem. Za toho stavu jsem však vyhrál jeho podání 5:0 a najednou se vše změnilo. Zápas jsem dotáhl do vítězného konce a pak jsem odehrál jeden z nejpovedenějších turnajů své kariéry.“*

Na olympiádě hrála dvouhru i Jana Dobešová. V základní skupině porazila Blancu Alejovovou z Dominikánské republiky 2:0, ale prohrála pak s Japonkou Chire Koyamaovou 0:2 a Ruskou Irinou Palinovou také 0:2. Deblový pár Petr Korbel – Josef Plachý na turnaji v základní skupině třikrát prohrál a také samozřejmě nepostoupil.